

INDEX

Opusculorum quæ in hoc Tomo continentur.

<i>Epistola CXXXII. ad Volusianum.</i>	pag. 1.
<i>De Doctrina Christiana, Liber primus.</i>	7.
<i>Secundus.</i>	42.
<i>Tertius.</i>	94.
<i>Quartus.</i>	136.
<i>Contra Adversarium Legis & Prophetarum, Liber primus.</i>	197.
<i>Secundus.</i>	259.
<i>Contra Adimantum Manichæi discipulum, Liber.</i>	316.
<i>Contra Mendacium, Liber.</i>	395.
<i>De Hæresibus, Liber.</i>	459.

ERRATA SIC CORRIGE.

Pag. 20. lin. 3.	Trinias ... lege	Trinitas.
78. . . . not.	Elditi.	Editi.
157. . . . 27.	facieundum. . . .	faciendum.
164. . . . 12.	DISCITO.	DISCIT.
240. . . . 16.	particeps.	participes.
255. . . . 22.	patiendi.	patiendo.
326. . . . 20.	sepentum.	serpentum.
341. . . . 19.	quando tardo tardum.	quando tardum.
431. . . in marg.	Horat. lib. Serm.	Horat. lib. satyra.
474. . . . ibid.	Euseb.	Euseb.
483. . . . 18.	gurgationem. . . .	purgationem.

S. AURELII AUGUSTINI

HIPPONENSIS EPISCOPI

EPISTOLA CXXXII.*

Augustinus Volusiano, exhortans illum ut sacrarum Scripturarum lectioni vacet, si que rescribat, si quid in eis difficultatis legenti occurrerit.

* Alias
1.
Quæ autem
132. erat,
nunc 266.

Domino illustri & meritò præstantissimo
filio ^a Volusiano, Augustinus
Episcopus.

De salute tua, quam & in hoc sæculo, & in Christo esse cupio, sanctæ matris tuæ votis sum fortassè etiam ipse non impar. Unde meritis tuis reddens salutationis obsequium, hortor ut valeo, ut litterarum verè certèque sanctarum studio te curam non pigeat impendere. Sincera enim & solida res est, nec fucatis eloquiis ambit ad animum, nec ullo

Scripta
circ. ineun-
tem ann.
412.

TOM. II. A lin-

^a Volusianus Melaniæ junioris avunculus fuisse creditur, id est, ipsius matris Albinæ frater: non autem patruus, quia Publicola Melaniæ ejusdem pater fratrem non habuit superstitem, ex epist. 94. Quapropter *τρίτος*, quæ vox ad patrum, & avunculum communis est, non benè ab interprete vertitur, *patruus*, tùm apud Photium 53. tùm apud Metaphrastem in Melaniæ vita. Exstant Rutilii de eodem, ut putant, Volusiano versus, quibus hunc Proconsulis Africæ munus sustinuisse docet. Porrò Melaniæ neptis, & Procli Constantinopolitani Episcopi cura Volusianum ad Christianam religionem profitendam in extremis adductum fuisse produnt Photius & Metaphrastes.

linguæ tectorio inane aliquid ac pendulum crepitat. Multum movet, non verborum, sed rerum avidum: & multum terret, factura securum. Præcipuè Apostolorum linguas exhortor ut legas, ex his enim ad cognoscendos Prophetas excitaberis, quorum testimoniis utuntur Apostoli. Si quid autem vel cum legis, vel cum cogitas tibi oritur quæstionis, in quo dissolvendo videar necessarius, scribe ut rescribam. Magis enim hoc fortè Domino adjuvante potero, quàm præsens talia loqui tecum, non solum propter occupationes varias & meas & tuas (quoniam non cum mihi vacat, occurrit ut & tibi vacet) verum etiam propter eorum irruentem præsentiam, qui plerumque non sunt apti tali negotio, magisque linguæ certaminibus, quàm scientiæ luminibus delectantur: quod autem scriptum habetur, semper vacat ad legendum, cum vacat legenti: nec onerosum fit præsens, quod cum voles sumitur, cum voles ponitur.

AD-

* * * * *

ADMONITIO

IN LIBROS

DE DOCTRINA CHRISTIANA.

Exegeticis opusculis, quæ Tomus hic tertius complectitur, præfigendos curavimus libros De Doctrina Christiana, quorum videlicet argumentum eo pertinet, ut ad sacrarum Scripturarum intelligentiam, & tractationem necessariis quibusdam documentis & præceptis imbuamur. Opus pro rei dignitate studiosè elaboratum, nec profectò indignum, cui locus in Bibliorum limine cum Hieronymianis præfationibus concedatur. Id suscepto non ita pridem episcopatu, sicuti ex Retractationum serie intelligimus, id est, sub Christi annum trecentessimonagesimum-septimum inchoaverat Augustinus, & cum ad eam dumtaxat libri tertii partem, cui numerica nota 36. nunc præfigitur, perduxisset, impedire non potuit quo minùs continuò prodiret in publicum: quandoquidem in libris contra Faustum, circiter annum quadringentesimum conscriptis, locum ex eo quemdam de Aegyptiis per Hebræos Dei jussu expoliatis commemorat in hæc verba: Quid præfiguraverit, jam in quibusdam libris, quos de Doctrina Christiana prænotavi, quantum mihi tunc occurrit, me recolo posuisse. Postmodam verò recognoscens opuscula sua, cum imperfectum illud comperisset, priùs absolere voluit,

Lib. 22.
cont. Faustum c. 91.